

Mehmet Bilgiç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Bilgiç

Eserleri:

Dileğim var sevdamin üstüne

Dileğim var güller üstünde benim memleketime
Günlerim var içinde beni düşünüp ben olanlara
Unutmayı unuttuğum yarınlarımda yarım olana
Doyamıyorum ki yeni baştan sevmeye her şeyi

Dileğim var yolları bize varan denizimin gözlerinden
Biz kadar sevilmek isteseler de doyumsuzca sevmek
Her dokunuşta biz olan siz kokan güllerimin içinden
Yetmese de kelimeler anlatmak en saf yerinden

Dileğim var baranım ile ıslanmak düşmeden düşlere
Düşürmeksizin bir damla yüreğinden başka ellere
Siz olup biz kokan yağmurlarda aranmak sevdamızdan
O dur işte en güzeldir aslında hissedenlerin anlayacağı

Dileğim var yetmeyeceğini bile bile dilensem de hala
Her yeni günde en güzelinden tane tane sun samda
Bir gülüşünden dünyaları verdiğim o tek yarımından
Sevda olup biz kokan her şeye yeten şehriyarımdan.

Dileğim var mutlulukları paylaşıp metince yaşayacak
Kimselerin bilmeyeceği yerinden derinden sınırsızca
Her sözünden bayramlar kutlanan yüreğinden inceden
Bilmek var ya sevildiğini sevdiğine dünyalara değer

Dileğim var sevdamin üstüne düşürmeden gönülleri
Siz gibi olamasak ta siz gibi gülmek gülistanlarda
Düşünmeksizin vakitleri o derinliklerde hissederken
Mutluluktan sarılmak ilk ve tek damla kalarak sonunda.

Mehmet Bilgiç

Dogum Günü

Doğum günümde yeniden doğmak
Çiğlikler atarak sevinçten ağlamak
Hatırlanmak gibisi varmı mutlulugun
İyiki varsınız demek okadar güzelki
Sizi çok seviyorum çok seveceğim
Doğum gününe hepinizi bekliyorum

Mehmet Bilgiç

İlk Tek Son Sevdamsın Sen

Şimdi yanımdasın biliyor musun kimselerin olmadığı kadar
Biliyorum olmak istediğin kadar sende yanı başımdasın
Geceler gündüzlere uzak kalsa da her daim sen
Onca yıl beklerken boş kalan o yerinde sadece sen

Ektiğim tomurcuklar yeşerdi artık boy boy derinden
Verilmek üzere gül kokan ellerine onca yıldan sonra
Umurumda mı dünya seninleyken hissettikçe mutluluğu
Bir sana başka bir sana sonsuz hala inana masanda

Gün gelirdi okuduğunda anlarsın geç kalmaksızın
Şimdi gülmekten başka çaren olmadığını anlamaksızın
Dökülen ben olur benden dökülenlerden kalanları yazdıkça
Damla olur bir seni alır,ki sende anlarsın yerinden derinden

Vazgeçme gül yüzlüm sevdandan sevdama varmaya
Her anında hissettiğim kadar güzel,yakın ve sonsuz
Bir sana başka bir bana başka sevdamız unutma
Bir bizden olacıklara başka kalır büyük sevdamız

Sessizlik çöküyor sesime yanımda olunca o anda
Beklemekten,mi sensizlikten,mi nedenini bilmeksizin
Karışıyor kelimeler söyleyemesem de sessizce içimde
Şairin o an yine yazıyor aslında sana olan mutluluğundan.

Mehmet Bilgiç

Renan Su

Dođan ilk güneři bekleyen sevdam var
İsmi ni koymamışken henüz ellerime doğan
Hep dokuz diye söylenen ve son ayı bilinen
Ama hep kutlanan engüzel günüm benim

Sığmaz ki hiçbir yere kıyamam paylaşamam
Korkarım nedenini kimselere söyleyemem
Sadece severim sevdikçe çođalacak bilirim
Verdikçe her şeyimi tarifsiz bir mutluluk

Yetmez ki dünyanın engüzel ülkeleri sevdama
Derya olsa düşmez üzerine bir damla
Düşüremem ki karasına sevdanın ben tutarım
Dinmez sevinçlerim dolduramaz hiçbir şey

Unutulmayan o kokusudur doğduđu yerdeki
İsterim özlerim ama hep aç kalırım o kokuya
Büyüdükçe küçülür mü diyebilsem de bir anda
Açılır yelkenlerim sürükler sevda mevsimlerine

Yetmez az kalır doymaz aç kalır ister son kalır
Ama ben severim ve bilirim sevildikçe oda sever
Beni sevdiğini İlk söyleyeceği günü beklerken
İnanamayıp kalbim duracakmış gibi olur

Yüreğinde olduğunu bile bilemeden bir anda
Nekadar diye sorduğumda çok diyen elleriyle
Açılan yine o sevgidir engüzelidir aslında
Bulamayana aşkolsun artık mavişimin gözlerinde

Mehmet Bilgiç

Tarifsiz Mutluluk

Tutsak edilirmi kelimeler cümlelere satır satır.
En kuytu köşesinden haykırarak yüregimde.
Bastırırmı şimdi kor ahuzarım, bana yar yarım.
Bilseydin ah keşke sığınmazdım o keşkeye.

Düşürdün bir kere kapanır kapılar nafile ne fayda.
Çaresizce umarak yarını bugününden daha güzel
Söyleyemedimki o an, içimden geçen sadece asla
Hiç düşünmemişken onca yıl onca yol arasından.

Kızamıyorumki sevmeye doyamadığım yarimden
inanmasanda inanamasanda sadece seni seveceğim.
Ne olur bal gözlü al yarım sırma saçlı dal yarım.
Seni çok seviyorum çok seveceğim gül yarım.

Ömür nedirki sevdandan mutlu oldukça her yeni günde.
Tutamazlar korkma değil ellerimi, gölgesini verememki.
Bir sana verdiğim yarımdan başka daha değerlim yok.
Bir senin yarından başka yerim yarım yolum yok ömrüm

Okadar özlerimki bazen, sesini duymak için çarparken.
Korkarım! söyleyemem tarifsiz bir mutluluk kaplarken.
Yine özlerim o an, gözlerimi gözlerinde görünceye dek.
Seviyorum demek azkalsada, çok ama çok seviyorum.

Mehmet Bilgiç